

N:o 36.

Ank. till Riksd. kansli den 5 mars 1907, kl. 4 e. m.

*Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående
efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter ur-
makeriarbetaren Johan Edvard Andersson från Bosö i
Lidingö socken.*

(I. A.)

I en till Riksdagen aflåten, till statsutskottet för förberedande behandling öfverlämnad proposition har Kungl. Maj:t, under återopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 3 november 1906, föreslagit Riksdagen att medgifva, att kronans rätt till danaarf efter urmakeriarbetaren Johan Edvard Andersson från Bosö i Lidingö socken måtte efterskänkas till förmån för Anderssons änka Amalia Christina Andersson, född Gustafsson.

Till nyssberörda statsrådsprotokoll har departementschefen rörande denna framställning anført följande:

»Urmakeriarbetaren Johan Edvard Andersson från Bosö i Lidingö socken aflid den 6 januari 1904.

Instrumentet öfver den efter honom den 26 april samma år för rättade bouppteckning utvisar, att han såsom enda sterbhusdelägare efterlämnat änkan Amalia Christina Andersson, född Gustafsson, och att

boets behållning antecknats utgöra 967 kronor 69 öre, hvarförutom inom linjen såsom änkan enskildt tillhörig upptagits från fasta egendomen Boo i Lidingö socken afsöndrade lägenheten Clashäll med ett taxeringsvärde af 4,000 kronor.

Efter ansökning af änkan Andersson beslöt Danderyds skeppslags tingsrätt den 10 oktober 1904, att kungörelse skulle i allmänna tidningarna införas därom, att arf fallit efter Johan Edvard Andersson; och har, enligt af vederbörande domhafvande utfärdadt intyg, intill den 13 mars 1906 någon arfvinge efter Andersson icke anmält sig.

Nu har i en den 14 april 1906 till finansdepartementet inkommen skrift änkan Andersson, med förmälan att hon befunne sig i bekymmersamma ekonomiska omständigheter, enär den henne tillhöriga lägenheten Clashäll vore så belastad af gäld, att den icke lämnade någon behållen inkomst, i underdånighet anhållit, att den kronan tillkommande rätt till danaarf efter hennes aflidne man måtte efterskänkas till förmån för sökanden; och är vid den underdåniga ansökningen fogadt ett af polisuppsyningsmannen E. L. Berggren den 2 april 1906 utfärdadt intyg af innehåll, att förhållandet mellan makarna Andersson alltid varit godt; att sökanden »förutom äganderätt till lägenheten Clashäll, hvilken jämväl vore besvärad med inteckning» veterligen icke hade annat att lefva af än den arbetsförtjänst, som tillfälligtvis kunde erbjudas henne; samt att hon på grund däraf vore i stort behof att få behålla all mannen Anderssons efterlämnade kvarlåtenskap.

Öfver ifrågavarande ansökning har Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Stockholms län afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, därvid öfverlämnats yttrande från kronofogden i orten, hvilken meddelat, att sökanden vore mellan 50 och 60 år gammal, befunne sig i knappa lefnadsomständigheter och uppehölle sig allenast genom tillfälligt arbete, äfvensom att lägenheten Clashäll knappt lämnade den afkastning i hyra, som vore tillräcklig för »skuldräntans» betalande.

För egen del har Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande, i likhet med kronofogden, hemställt om nådigt bifall till ansökningen.

Kammaradvokatfiskalsämbetet, som på grund af nådig remiss jämväl yttrat sig i ärendet, har anført, att, äfven om ofvanberörda, af Danderyds skeppslags tingsrätt beslutade kungörelse, enligt hvad registret till Post- och Inrikes tidningar efter nämnda dag gäfvé vid handen, icke skulle blifvit i samma tidning införd, de okända arfvingarna efter den aflidne likväl med hänsyn till bestämmelsen i 15 kap. 6 § ärfdabalken,

däri icke föreskrefves kungörelses utfärdande om arffall efter person, som aflidit utan kända arfvingar, syntes hafva gått sin arfsrätt förlustiga med utgången af natt och år efter Anderssons den 6 januari 1904 timade död, äfvensom att ämbetet, som först genom mottagandet af den nådiga remissen erhållit kännedom om kronans rätt till danaarf efter den aflidne, icke vidtagit åtgärder för detsammas indrifvande.

Beträffande själfva saken har kammaradvokatfiskalsämbetet, under åberopande af det utaf polisuppsyningsmannen Berggren utfärdade intyget och hvad kronofogden i ärendet anfört, tillstyrkt, att nådig proposition måtte i det af sökanden angifna syfte till Riksdagen aflåtas.»

Utskottet hemställer,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning må
af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 5 mars 1907.

På statsutskottets vägnar:

P. PEHRSON.
